

f 3. Reg. 20.

ejus ditionem immisit [f]. Diu pdst Benadad validissimum exercitum ex 32. foederatorum sibi Regum copiis in Samariam ejusque Regem Achabum duxit. Achab viribus ad resistendum impar, hosti imperanti tradere aurum, argentum, uxores, filias, censuit parendum. Sed Rex Syriae his non contentus, annunciandum Israelitis praecepit: Cras hac eadem hora, mittam servos meos ad te, & scrutabuntur domum tuam, & domum servorum tuorum; & omne quod eis placuerit, ponent in manibus suis & auferent.

Achab hostis dolum sentiens, a quo captivitas sibi immineret; de suorum consilio sustinendam obsidionem bellicae eventum oppertendum statuit. Arctam igitur coronam Urbe cinctam res ad summas annonae angustias devenerat. Quare Achab animo despondens, cum tristitia sibi omnia jam destinaret, a Propheta quodam spe promptae victoriae recreatus est. Nec vana nunciavit oraculum; nam Benadad ejusque exercitus victus fugatusque terga dare coactus est. Proximè tamen succedente anno, iterum Benadad ad priora studia (g); suspicatusque Deum Hebraeorum in montibus invalescere, in agro configere statuit. Igitur Rex Israel ad Aphec in Syriam usque progressus, confertis cum Syro manibus, 100000. hostium caesis, Regeque Benadad capto, insignem victoriam reportavit. Intempestiva Deoque invisâ in victos clementiam Achab usus est; contentus enim exegisse ab hostibus Urbes Israeliticas jam ab ipsis occupatas, simulque ut vicis quosdam Israelitis in Urbe Damasci permitterent, quemadmodum suos habebant Syri in Urbe Samarie, nihil ultra quaesivit. Improbare Regis factum Deus per Prophetam quandam significavit, simul denuncians, ejus vitam rependendam vitam Benadad permisam.

Solutus igitur captivitate Benadad, Urbem Ramoth Galaad caeterasque, quas antea se restitutum promiserat, retinuit. Armis recipiendam Achabum, viribus cum Josaphat Rege Juda conjunctis, suscepit. Mandaverat Syrus, ut in Regem Israel tota belli moles verteretur, curareturque ut quacumque demum ratione vivus, vel saltem mortuus in potestatem veniret. Monitus eâ de re Achab, immutatis vestibus se caeteris immiscuit, rogans Josaphat, ut ipse doctorem Regis insignibus assumptis exercitui universo praebere. Tota igitur belli vis in Josaphat, quem Israelis Regem credebant, versa; qui ad ultimas angustias redactus, edito clamore agnitus hostes alio avertit. Tum fortuito casu facta sagittâ, quem hostes frustra quaerebant, Achab vulneratus est, atque ad lethum confossus, ejusdem diei vespere interiit (h).

Post aliquot annos, Benadad expeditionem in Joram filium Achab successorem Achab suscepit (i). Sed Eliseo consilia omnia & insidias hostis Regi Joram revelante, Benadad proditum se intelligens, Prophetam in suam potestatem reducere tentavit. Missas ad eam rem copias Eliseus egcitate primùm percussit, deinde incautos in mediam Samariam adducens, sublato ex

g 3. Reg. 15. 18.

h 3. Reg. 22.

i 4. Reg. 6. 8. 9.

oculis velo, proprium periculum intueri iussit; tum pastos refectosque liberos abire permisit.

Successit deinde moenibus Samariae cum exercitu Benadad (k); nec diu pdst eâ annona caritate urbs laboravit, ut mater quaedam fame efferata filium suum mactare atque in cibum sibi parare cogeretur. Rex Israel in ultimam desperationem redactus, ad Prophetam Eliseum, causam omnium malorum, ut ipse quidem rebatur, in domo sua occidendum misit; sed paulo pdst praecepti consilio revocato, ipse ad inhibendam executionem festinavit. Gnaerus omnium Eliseus, in domo sua unâ cum senioribus populi sese continebat; ad quem cum Joram venisset, audivit mane subsequenti diei in tantam annonae vilitatem Urbem venturam, ut mensura farinae frumenti, & duae hordei siclo venderentur; quin & ab hostium metu Urbem liberam futuram. Nec vana nunciavit; nam intempestivâ nocte Syri inopino terrore occupati, fugâ sese praeparaverunt, castris & praedâ omni relicta (l).

Cum Eliseus Damascum venisset, Regem Benadad morbo laborantem nactus est; ad quem statim Hazael unus ex Optimatibus ab ipso Rege missus consulendum de ejus valetudine venit. Vix in conspectum Hazael venit, cum obortis prius lacrymis denunciavit, Regem quidem eo morbo non perimendum, quamvis alioqui periturum sciret. Adjecit verò ejus loco ipsum Hazael regnaturum, a quo plurima inferenda Israelitis mala. Hazael valetudinem Regi Prophetâ nomine annuanciavit, sed mane alterius diei ipse madenti culcitra ori adstrictâ spiritum decumbentis interclusit. Regnum dein invasit.

Sed cordi erat Joram expeditio in Ramoth Galaad à Syris jam occupatam. Quare propius ad Urbem exercitu adducto, cum oppugnandam aggredieretur, vulnus lethale contraxit. Igitur Samariam curationis gratiâ delatus, Optimates suos ad prosequendam obsidionem reliquit. Interea Jehu, exercitus loco Joram Imperator, clam in Regem manu Prophetâ ab Eliseo missi inunctus est (m); totumque demum arcanum cum amicis communicans, statim ab illis & caetero demum exercitu in Regem salutatur. Novus igitur Rex reducto ab obsidione exercitu in Joram processit, qui unâ cum Rege Juda & Prophetis Baal necesse sublatus est.

Cum Jehu confirmando sibi Regno curas verteret, Hazael Rex Syriae variis secundis praeliis Israelitas affligebat (n). Processerat usque Geth urbem Philisthaeorum, cum obsidendam Jerosolymae consilium inivit. Praesentissimo periculo declinando Joas Rex Juda quidquid auri argentique in Sacris & Regis arariis invenit, ad hostes misit (o). Benadad filius Hazaelis, patris consilia sequutus, non infelicibus praeliis cum Regibus Juda & Israel conflavit (p); sed illum triplici victoria ad restituendas Urbes patri suo captas Joas filius Joachaz Rex Israel adegit. Eadem in Regem Syriae fortunâ Jeroboam II. usus est;

k 4. Reg. 6. 24. 25. & seq.

l 4. Reg. 7. 6.

m 4. Reg. 8. 28. 29. & seq. & 4. Reg. 9. 1. 2. 3. 4. & seq.

n 4. Reg. 10. 32.

o 4. Reg. 12. 17. & 2. Par. 24. 23. p 4. Reg. 13. 3. 22. 25.

q 4. Reg. 14. 25. & seq.

r 4. Reg. 37.

s 4. Reg. 16. 7.

t Isai. 7. 4. 8. & 8. 4. & 10. 9. & 17. 1. 2. 3. Amos 1. 3. 4.

est; namque captâ Damasco & Emath potissimis regionis Urbibus, Regno Israelitico, quales olim sub Davide obtinebant, limites restituit (q).

Post obitum Jeroboami II. res Israelis propè ad exitum turbatae sunt; qua opportunâ occasione captâ, Syri Damasceni exere cervicem susceperunt. Razin titulo Regis assumpto, initoque cum Phacee Regni Israel invasore foedere, ditionem Juda sub Regibus Joathan & Achaz sevisime excurrit (r). Impar ad resistendum Achaz, auxiliare copias à Theglathalassare Assyriae Rege postulavit (s); rogavitque ut Damascenam ditionem infestans, aversionem hostium faceret. Rex igitur Assyriae in Razin profectus, Damascum cepit, evertitque, Regem neci tradidit, Syros in Transeuphratæam captivos traduxit. Ita Oraculis Isaiæ & Amos sua fides (t).

Erexit iterum cervicem Damascus; urbs enim opportunissimo loco sita, nullo habitatore relinqui non poterat. Captam credimus à Sennacheribo, exercitum in Ezechiam ducente, juxta ac Isaias 9. 9. insinuat (u). Holophernes pariter tempore Manafis ditioni suæ adjecit (x). Mercatores Damasci ad Emporium Tyri venientes paulo ante captam eam Urbem à Nabuchodonosore, Ezechiel 27. 18. commemorat. Damascenos armis Nabuchodonosoris opprimendos Jeremias (y) praedixit; à quo facile jure armorum coacti, sicut & caeterae regionis Urbes, jugum subiere. Post solutam captivitatem, novis malis opprimendos Zacharias 9. 1. praenunciavit; quod facile spectat futuram sub Ducibus Alexandri captivitatem (z). Ex eo tempore res Damascenorum à Judæis secretæ; quare nos historiae hic modum imponimus.

u Vide nostrum Comment. ad Is. 17. 1. x Judith 1. 7. 11. 17.

y Jerem. 25. 9. 10. & 27. 8. & 49. 23. 24.

z Plut. in Alex. & Q. Curt. 1. 3.

IN OSEE PROLEGOMENON.

a Pseudo-Epiph de vita Propb. c. 11.

b Judith. 7. 3.

Osee filius Beri, oriundus, ut ferunt [a], è Belemoth in Tribu Issachar; an forte ex Belma sive Belmeon ad Estelon in eadem Tribu (b)? Patrem habuisse Beram, de quo 1. Par. 5. 6. Principem Tribus Ruben, Rabbinii asseruerunt; quare pertinuisse debuit ad eandem Tribum atque originem retulisse ex Belemoth in forte Ruben in Transjordanis. Sed haec omnia dubia sunt, nec ab Authoribus asserta satis auctoritatis tradita.

Vixit in Regno Samariae, sicut & vaticiniorum maxima pars Regnum illud spectat; quamquam plura etiam inter illa ad Regnum Juda pertinent. In fronte Operis paruisse illum sub Regibus Juda, Ozia, Joathan, Achaz, & Ezechia, sicut sub Jeroboamo II. Rege Israel, legimus. Profecto si regnantibus illis omnibus munere Prophetæ functus est, longè sanè vitam produxit; nam ab ineunte Ozia anno 3194. usque ad exitum Jeroboami II. anno 3220. spatium est 26. annorum. Exinde verò usque ad Ezechiam Regem Juda a. 3306. adhuc 86. anni excurrerunt; ut tota summa ad 112. annos ascendat. Si quid verò ex illis demas, ut 10. annos Ezechiae & totidem Oziae, neque enim per totum eorum Regum tempus prophetasse Oseam legimus, spatium saltem 92. annorum restat. Adde pariter, Oseam minus suscepisse, cum prophetioris esset aetatis; in ipso enim Prophetiae exordio foemina profuturam ducere iussus est, è qua promptè satis liberos suscepit. Quando igitur tunc temporis vigesimum sive vigesimum quintum aetatis annum

ageret, debuit vitam produxisse ad 115. sive 117. annorum senectutem, quod supra eorum temporum experientiam videtur.

Veterum nonnulli dubitarunt (c), num inscriptiones in fronte minorum Prophetarum eos haberent Authores, & non potius Esdras vel alium quemcumque, scripta illa recensentes. Ita e. g. quæ in fronte Libri Osee legitur, ardua habet plurima; neque enim in Operis decursu quidquam vel minimum legitur, diuturnum adeo Propheete munus designans. Ut quid insuper nomina Regum Juda scriptum illud praesferat, cum in Israele Propheta versaretur? Propheetiam à versu secundo exordium ducere ex illis verbis satis insinuat: Principium loquendi Domino in Osee: Et dixit Dominus ad Osee. Quidquid praecedit, totum æquè Opus spectat. Primum autem vaticinium spectasse videtur exitum Regni Jeroboam II. ait enim Dominus: Visitabo sanguinem Jezrael super domum Jehu (d). Harum minarum fides non sub Jeroboamo II. quidem impleta est, cujus fuit diuturnum, quietum, & felicissimum Regnum; sed sub Zacharia ejus filio Regni successore. Neque res est à Libris sacris abhorrens, ut Librorum tituli alienâ manu inferantur; plures enim hujus generis Psalmis adjectos, & nonnullos Isaiæ 21. 13. & 30. 6. animadvertimus.

Primus inter Prophetas creditur, cujus scripta supersint (e). Quamvis enim, coævus habuerit Amos, & Jonam, utroque ad etatem Jeroboami II. spectantes, sicut & Michæam, Nahum, & Isaiam sub Achaz & Ezechia agentes; inivisse tamen munus, & vaticinia sua scriptis quam alios

c Vide nostrum Edit. Hieronymym. pag. 727. Plerique dicunt, quod ab Esdra scribitur in omnibus Prophetis sic fuerit titulum, ut praescripto cujusque nomine, Propheetia, cujus sit, sequens notatur &c. Ita utrumque. Exemplar. Hebr. veritatis. d Osee 1. 4.

e Hieron. in Osee initio, Basl. in Isai. Rufin. Riber. Sancti. alii.